

ת"פ 1352/08/22 - מדינת ישראל ע"י נגד אקסל דוד ניסים אסייה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 1352-08-22 מדינת ישראל נ' אסייה

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירה מוהר
אקסל דוד ניסים אסייה
ע"י ב"כ עוה"ד רומח שביט

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות יבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973 ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כמפורט בעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 12.7.22 יצר אחר קשר עם הנאשם, והציע לו לייבא לישראל מצרפת סמים מסוכנים מסוג חשיש, תמורת סכום של 10,000 ₪. הנאשם השיב בחיוב, ובמועד זה יצא את הארץ לצרפת לשם יבוא הסמים. ביום 13.7.22, במהלך שהותו של הנאשם בצרפת, קיבל לידיו מאדם שזהותו אינה ידועה מזוודה שבבטנה הוסתרו סמים, עטופים בנייר דבק כסוף ומחולקים לשלוש אריזות, תוך שהוא עוצם את עיניו ביחס לסוג הסמים וכמותם: **קטמין במשקל 9.359 ק"ג וקוקאין במשקל 812.62 ק"ג**. ביום 14.7.22 שב הנאשם ארצה כשהוא נושא עמו את המזוודה ובה הסמים. **בגין מעשיו אלו הורשע בעבירת יבוא סם מסוכן.**

על פי עובדות האישום השני, בין הנאשם לבין א.א., ילידת 2002, היכרות מוקדמת. במהלך חודש פברואר 2022 פנתה א.א. לנאשם בבקשת סיוע לקבלת הלואאה כספית. הנאשם הפנה את א.א. לקרוב משפחתו, ממנו קיבלה הלואאה בסך 4,000 ₪ (להלן: "המלוואה").

במהלך החודשים מרץ-אפריל 2022, ומשלא הצליחה א.א. לעמוד בהחזר תשלום ההלוואה, התכתבו הנאשם ו-א.א. באמצעות היישומון "ווטסאפ", בהתכתבות זו דרש ממנה הנאשם כי תשיב למלוואה את מלוא סכום ההלוואה, ואיים עליה כי במידה ולא תשיבם היא תיאלץ לשלם ריבית ועלולה להיפגע על ידי המלוואה.

בהמשך לכך, ביום 15.4.22, התחזה הנאשם לאדם בשם "דוד", אשר פועל מטעמו של קרוב המשפחה, ושלה ל-א.א. הודעות ב"ווטסאפ" במסגרתן דרש שתשיב את הכספים. בנוסף שלח לה הנאשם תמונה מאיימת. **בגין מעשיו אלו**

הורשע בעבירת איומים.

3. ביום 13.2.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון, הנאשם הורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר. עוד הוצהר, במסגרת ההסדר, כי המאשימה תעתור בנוגע לאישום הראשון למתחם עונש ראוי הנע בין 5.5-8.5 שנות מאסר, ענישה נלווית והכרזה על הנאשם כסוחר סמים, ובאשר לאישום השני, לעונש ראוי של מאסר על תנאי ופיצוי.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 22, ביצע את המעשים שהוא מתחת לגיל 21, יליד צרפת. בגיל 17 עלה לבדו מתוך רצון להתגייס לצבא. כחודשיים לאחר מכן עלו גם הוריו ומשפחתו.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד בצרפת, הפסיק את לימודיו לצורך עלייה ארצה. שירת שירות צבאי מלא כמפקד וסמל בחטיבת כפיר. תיאר כי כשמונה חודשים בטרם סיום השירות, ביקש לצאת מתפקידי הלוחמה אך לא קיבל לכך אישור. כתוצאה, חלה ירידה במוטיבציה שלו, הוא החל לסרב פקודות ונשפט למאסר בפועל בדין משמעותי, ואף נשפט בבית דין צבאי (2020) לאחר שנתפס מעשן קנאביס בשטח הבסיס. זוהי הרשעתו היחידה. בתום שירותו הצבאי עבד באופן מזדמן בפיצרייה ועסק במספר הזדמנויות בייצוא גת לצרפת. לפני כשנה וחצי, פתח אתר לשיווק רשתי של מוצרים.

באשר לשימוש בחומרים פסיכו אקטיביים, הנאשם נחשף לשימוש בסמים ואלכוהול בגיל 16 בנסיבות חברתיות, לדבריו צורך קנאביס באופן קבוע, ומתקשה להפסיק לעשן גם בזמן מעצר הבית. מבין בדיקות השתן שמסר, ארבע מהן העידו על הימצאות סם מסוג "קאנאבינואידים". שירות המבחן הציע אפשרות למסגרת טיפולית בתחום ההתמכרויות, אך הנאשם העיד על עצמו כי בהיעדר גבולות חיצוניים משמעותיים יתקשה לעבור הליך ממושך ואינטנסיבי.

בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע, באשר לייבוא הסמים, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, ברקע להן מניע כלכלי וקשריו עם גורמים שוליים. כיום מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם. באשר לעבירת האיומים, לדבריו המתלוננת היא קולגה מתקופת עיסוקו בייצוא גת, לדבריו היה רק מתווך, הפך מאוים ועל כן התנהג כלפיה באופן מאיים ולא שקול. לטענתו, חשש לחייו ולמשפחתו, הביע חרטה ואמפתיה למתלוננת.

באשר להליך הטיפולי, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. לדברי מנחות הקבוצה, התקשה תחילה להתחבר רגשית לשיח, אך לאורך התהליך הצליח לערוך התבוננות פנימית בדפוסיו המכשילים, גילה אחריות ורצינות, התמיד להגיע למפגשים וקיבל את גבולות הקבוצה. הטיפול הסתיים בסוף חודש יוני 2023.

שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות, שלעיתים מנותבות להתנהלות מניפולטיבית, בעזרתה מצליח להגיע למטרות המניבות רווח כספי. עוד ניכר כי מתאפיין בחוסר בשלות, באימפולסיביות מסוימת, וכי לעיתים התנהגותו מושפעת מנסיבות חיצוניות כמו סביבתו החברתית ומעמדו. הוערך כי בהיעדר טיפול מתאים יתקשה להימנע מהתנהגות דומה בעתיד. **בנסיבות האמורות, סבור שירות המבחן כי הנאשם זקוק לענישה חיצונית מוחשית ובעלת גבולות ברורים, ולא בא בהמלצה בעניינו.**

ראיות ההגנה לעונש

5. אם הנאשם, הגב' מרלין אסיה, סיפרה שעלתה ארצה עם משפחתה מצרפת לפני כחמש שנים. לדבריה, המשפחה התקשתה להתערות בארץ, עסק כלכלי שבו השקיעו את כל כספם קרס בתקופת הקורונה, וכן הביעה כעסה על הנאשם ועל הנזק שגרם למשפחה.

אב הנאשם, מר אמין מישל, סיפר על המחירים הנפשיים והכלכליים הכבדים שהוא ואשתו משלמים נוכח ההסתבכות של בנם, הסביר כי מקדיש את כל זמנו לשיחות עמו ומסיע אותו הלוך ושוב לקבוצות טיפול. עוד סיפר כי מתבייש במעשי בנו וצמצם, עקב כך, את קשריו עם משפחתו המורחבת.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שירי, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם שהם שלום הציבור, בריאותו וביטחונו, ולטענתה נוכח בנסיבות ביצוע העבירה מידת הפגיעה היא גבוהה. המאשימה ביקשה לשקול לחומרה את התכנון המוקדם שכלל נסיעה הייעודית לצרפת לצורך קבלת הסמים, סוג הסמים המצוי ברף החומרה הגבוה ביותר, וכמותם הגדולה. לדבריה, אין להתחשב לקולה בכך שהנאשם עצם את עיניו ביחס לסוג הסמים וכמותם, שכן זו התנהלות אופיינית לכל הבלדרים. בנסיבות אלה עתרה למתחם הנע בין 5.5-8.5 שנות מאסר. באשר לאישום השני, עתרו הצדדים במשותף למאסר על תנאי. ב"כ המאשימה ציינה לטובת הנאשם את הודאתו ונטילת האחריות, ולחובתו את בעיית התמכרותו לסמים, חוסר מוטיבציה לטיפול והיעדר המלצה טיפולית. חרף הנסיבות האמורות שבעיקרן אינן לטובתו, עתרה למקמו בתחתית המתחם ולענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד רומח שביט, ביקש ליתן משקל נכבד לתיקונים בכתב האישום. לטענת הנאשם הוא סבר שמייבא כמות קטנה של חשיש, ומשהתגלו לו כמות וסוג הסמים הוא הופתע מאוד. עוד ביקש להתחשב בכך ששימש בלדר, לא יזם את העבירות ולא היו אמור ליהנות מפירותיהן. לטענתו לא קיבלו תמורה למעשיו ולבסוף הסמים נתפסו ועל כן לא נגרם נזק. לשיטתו, מתחם הענישה אליו עותרת המאשימה מחמיר ואינו נותן ביטוי לתיקונים בכתב האישום. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ביקש להתחשב בגילו הצעיר (22), עברו הנקי, שירותו הצבאי שברובו שירת כלוחם קרבי, בהודאתו בהזדמנות הראשונה עם מעצרו ולפגיעה הכלכלית והנפשית במשפחתו. עוד ביקש להתחשב בכך שהיה נתון במעצר כחודשיים וחצי וכתשעה חודשים בתנאי איזוק. לדבריו, מהתסקיר ניתן ללמוד שהנאשם שיתף את גורמי הטיפול באופן כן ופתוח וניכר כי גורמים עבריינים ניצלו את תמימותו. עוד סבור שהנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, וכי סיכויי שיקומו גבוהים. בנסיבות האמורות עתר למתחם ענישה הנע בין 4-7 שנים, ועונש החורג לקולא מהמתחם מטעמי שיקום, בן 3 שנים. עוד עתר לאמץ את הסכמות הצדדים בכל הנוגע לאישום השני.

הצדדים הגישו אסופת פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית.

הנאשם בדברו האחרון לקח אחריות מלאה על מעשיו, מבין כיום כי עליו לערוך שינוי פנימי לטיפול ותיקון דרכיו.

דין והכרעה

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. הנאשם הורשע בשני אישומים המתארים אירועים נפרדים ושונים ובעבירות שונות. אומר כבר עתה, כי ההסכמה העונשית אליה הגיעו הצדדים בנוגע לאישום השני, הסתפקות בענישה צופה פני עתיד בגין עבירת איומים חמורה על גבול עבירה של סחיטה באיומים, מקלה מאד אך בנסיבות תיק זה ונוכח המאסר שצפוי לנאשם בגין העבירה מושא האישום הראשון, אכבדה. נתמקד, איפוא, במסגרת פרק זה, בקביעת מתחם עונש הולם לעבירה מושא האישום הראשון.

10. הנאשם הורשע בייבוא סמים קשים מסוג קטאמין וקוקאין בכמות גדולה. מעשיו פגעו פגיעה מוחשית בערכים המוגנים של בריאות הציבור, שלומו וביטחונו. הנאשם שימש כבלדר, לא עמד בראש שרשרת הפצת הסם, לא רכש את הסם ולא אמור היה להפיצו, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו ומחלקו בייבוא הסם. מדיניות הענישה בעבירות ייבוא סם מחמירה ובית המשפט העליון קבע כי יש לנקוט ביד קשה כלפי כלל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים:

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו בבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים" ע"פ 7044/11 עבד נ' מדינת ישראל (17.6.12).

11. הנאשם נענה להצעה שקיבל מאחר לייבא מצרפת לארץ, בתוך מזוודה, סם מסוג חשיש תמורת 10,000 ₪, בפועל נתפסו בתוכה סמים מסוג קטאמין (9.359 ק"ג) וקוקאין (812.62 גרם). במסגרת ההסכמות בין הצדדים, תוקן כתב האישום ונטען כי הנאשם עצם עיניו באשר לסוג וכמות הסמים שייבאו, הנאשם סבר שמדובר בייבוא חשיש, לא טרח לבדוק את תכולת מזוודת הסמים אותה נשא, ולהפתעתו, התגלה לו, לאחר תפיסתו, כי מדובר בסמים מסוגים אחרים. אלא ש"עצימת עיניים איננה נסיבה מקלה. עבור בלדר

הסמים, אין קל מלעצום את עיניו כלפי תוכנה של החבילה שקיבל... [קבלת טענה מעין זו] משמעותה פריצת פרצה אשר בכוחה לפטור את בלדרי הסמים מאחריות על מלוא הנזקים הכבדים שנגרמים מפעולתם" (ע"פ 671/19 אבוטבול נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.10.19); ע"פ 8915/18 מועזיז נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.9.19)). על כן אין בנסיבה זו כדי להביא להקלה ממשית בחומרת מעשיו ולמתן את מידת אשמו. הנאשם לא סייג את תנאי ההצעה שקיבל, לא בדק את תכולת המזוודה ולא מסר את פרטי המציע כדי שאפשר יהיה לאשש את טענתו. הנאשם גמר אומר לייבא סם מתוך מניע כלכלי, נמנע מלבדוק את תכולת המזוודה וגילה אדישות לסוג הסם וכמותו.

12. הנאשם ייבא כמות גדולה של סמים קשים הנפוצים בקרב מכורים ולהם תופעות לוואי רבות. בע"פ 3625/11 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (6.11.12) נקבע כי "סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים". עוד עמד בית המשפט העליון (כב' השופט הנדל) בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, פסקה 4 (4.7.12) על מסוכנותו של סם הקוקאין והנזקים שגורם לפרט ולחברה:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו... בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה....אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים"

סם הקטמין, אף הוא נכלל בקבוצת הסמים הקשים, מכונה "סם המועדונים" או "סם האונס", לרוב נעדר טעם, צבע וריח וגורם לתופעות לוואי חמורות.

13. בנסיבות האמורות אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה. נתתי משקל לסוגם וכמותם של הסמים המסוכנים ופוטנציאל הנזק העצום לחברה לו היו מופצים.

14. באשר לעבירות מושא האישום השני, איומי הנאשם פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים של זכות המתלוננת לתחושת ביטחון ושלווה נפש. המתלוננת, שהכירה את הנאשם היכרות מוקדמת, פנתה אליו בבקשת עזרה עקב מצוקה כלכלית אליה נקלעה, ומצאה עצמה מאוימת על ידו בפגיעה בחייה. מצאתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. מנעד הענישה בעבירות ייבוא סם רחב, והוא תלוי במשתנים רבים, בין היתר, כמות הסם שנתפסה, תחכום ביצוע העבירות ומעמדו של הנאשם בשרשרת ייבוא הסם (ע"פ 6409/12 מדינת ישראל נ' אלגדיפי,

פסקאות 11-12(5.6.13)). עוד נקבע כי יש להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה על עברייני הסמים תוך מתן בכורה לעיקרון הגמול והרתעת הרבים (בע"פ 1987/15 **דרורי נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (17.8.15); ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (4.6.2020)).

רמת הענישה בעבירות ייבוא סמים מסוג קוקאין וקטמין במשקלים גדולים כולל, ברגיל, תקופות מאסר ממושכות. בע"פ 671/19 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (7.10.19) נדחה ערעור נאשם בייבוא סמים מסוכנים, 6.980 ק"ג קוקאין, בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4.5-7.5 שנות מאסר. הנאשם, צעיר ללא עבר, נסיבות חייו קשות, בהסדר הדיוני שהוצג בפני בית המשפט המחוזי הוסכם על ידי הצדדים שהנאשם עצם עיניו בנוגע לתכולת המזוודה אותה נשא. בית המשפט המחוזי חרג מעט מהרף התחתון של המתחם והשית עליו מאסר בן 50 חודשים;

בע"פ 2518/16 **יצחקי נגד מדינת ישראל** (25.12.16) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע יחד עם אחר בעבירות של ייבוא סמים וקשירת קשר. האחר ארגן משלוח של חבילה ובה 710 גרם של קוקאין נוזלי מברזיל לסניף דואר בארץ, הנאשם הוא שהגיע לסניף הדואר וקיבל את החבילה לידי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3.5 ל- 5.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון התחשב בחלקו של הנאשם בפרשה, העדר עבר פלילי ופוטנציאל שיקומי גבוה, והקל בעונשו כך שירצה 30 חודשי מאסר חלף 42 חודשים;

בע"פ 3759/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.7.19), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוג קוקאין במשקל של 3.711 ק"ג. המערער נתפס בכף בעת שקיבל לידי את התיק שהכיל סם. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון למאסר בן 7 שנים;

בע"פ 10101/17 **טאקץ נ' מדינת ישראל** (23.4.18) נדחה ערעור נאשם שהורשע בייבוא סמים מסוכנים, 6.15 ק"ג קוקאין. נקבע מתחם ענישה הנע בין 5.5-9 שנות מאסר. הנאשם נדון למאסר בן שש שנים וחצי;

בע"פ 3669/14 **גולן נ' מדינת ישראל** (18.12.16) נדחה ערעור נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בקשירת קשר לפשע ובייבוא סמים מסוג קוקאין במשקל של 1,142 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4-8 שנות מאסר. הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד, נדון למאסר בן שש שנים וחצי;

בת"פ (מח' מרכז) 42761-01-18 **מדינת ישראל נ' המלי** (28.5.19) (הוגש על ידי המאשימה), הורשע נאשם בייבוא סמים מסוכנים, 9001.46 גרם קוקאין ו-959.94 גרם MDMA. נקבע מתחם הנע בין 5.5-8.5 שנים. הנאשם, שלחובתו עבר פלילי רלוונטי מארה"ב, נדון למאסר בן שש שנים ושלושה חודשים;

בת"פ (מח' ת"א) 16863-10-16 **מדינת ישראל נ' דריגנט** (31.10.17) נדונו נאשמים 2 ו-4, שייבאו עם אחרים 1,376.83 גרם נטו קוקאין. נאשם 2 שימש החוליה המקשרת בין הנאשמים, נאשם 4 היה הדומיננטי מביניהם, הוא זה שטס לחו"ל, נכח בעת שהסמים נארזו ונשלחו לישראל. נקבע מתחם ענישה לנאשם 2 הנע בין 18-48 חודשים, נאשם 2 נדון לעונש בתחתית המתחם בשל גילו הצעיר, היעדר עבר רלוונטי והעובדה שזהו מאסרו הראשון. באשר לנאשם 4, נקבע מתחם הנע בין 3-7 שנות מאסר. הנאשם בן 51 במועד ביצוע העבירה, לחובתו 14 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות סמים, נדון למאסר בן 4 שנים. המדינה חזרה בה מערעור

שהגישה נוכח המלצות בית המשפט העליון, תוך שציין כי העונש שהושת על הנאשמים "אכן עומד על הרף הנמוך, שמא נמוך מדי בהינתן העבירות בהן הורשעו" (ע"פ 9768/17 מדינת ישראל נ' אבוטבול (23.4.18)).

אסופת הפסיקה שהגישה ההגנה, כוללת פסיקה מגוונת המתחילה מארבע שנות מאסר, במשקלי סם שונים, ולשיטתי מתיישבת עם מדיניות הפסיקה (ת"פ (מח' מרכז) 22537-01-18 מדינת ישראל נ' שמעוני (3.11.20); ת"פ (מח' מרכז) 13718-09-16 מדינת ישראל נ' מרסל (26.6.17) ייבוא 3033.69 גרם קוקאין); ת"פ (מח' מרכז) 19902-12-16 מדינת ישראל נ' ואזנה (16.10.17) ייבוא 6175.95 גרם קוקאין; ת"פ (מח' מרכז) 67527-03-18 מדינת ישראל נ' בורסקי (29.12.19) ייבוא MDMA במשקל 7.261 ק"ג וקוקאין במשקל 1.017 ק"ג).

16. לאחר שקילת כלל השיקולים, נסיבות המעשים וחלקו היחסי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת באישום הראשון מתחם ענישה הנע בין 4.5-8 שנות המאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם, בן 23, לחובתו הרשעה אחת משנת 2021 מבית הדין הצבאי בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם גדל בצרפת במשפחה נורמטיבית בעלת ערכים טובים, עלה ארצה בן 17 לבדו כדי להתגייס לצבא, שירת שירות צבאי, ברובו כלוחם, בשנה האחרונה בשירות המוטיבציה שלו ירדה, סירב פקודות, עישן קנאביס בשטח הבסיס, הורשע ונדון לעבודות צבאיות.

18. הנאשם משתמש בסם קנאביס מגיל ההתבגרות (16) ועד היום, לדבריו בתסקירו אינו מסוגל להפסיק, הנאשם הודה בכנות שממשיך להשתמש בסם גם בתקופה האחרונה. הנאשם מכיר בצורך לערוך שינוי באורח חייו ובדפוסי השימוש בסם ואף הוצע לו ע"י שירות המבחן להשתלב בהליך הטיפולי אך בעת זו נעדר כוחות ומוטיבציה טיפולית. שירות המבחן העריך, שללא טיפול, נשקף ממנו סיכון להישנות מעורבות בפלילים. לפיכך, אין לבקשת ההגנה לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום על מה לסמוך. הנאשם הביע תקווה בדבריו לעונש שיצליח לערוך שינוי בדרכי התנהלותו בתקופת מאסרו, ויש לקוות שיימצא כוחות לעמוד בהבטחתו.

19. הנאשם היה עצור כחודשיים, וכעשרה חודשים נוספים בתנאי איזוק, השתתף בקבוצת עצורי בית והתקשה לקיים שיח טיפולי רגשי. משפחתו שעלתה בעקבותיו לארץ, מתקשה להתקיים כלכלית והסתבכותו של הנאשם בתיק זה הגבירה את המצוקה הנפשית והכלכלית בה הם שרויים.

20. בנסיבות האמורות, נתתי משקל נכבד לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, ומנגד התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם ובעובדה שעתיד לרצות את מאסרו הראשון. עוד זקפתי לטובתו את הודאתו בשלב מוקדם והפגיעה הצפויה במשפחתו, אשר על כל אלה מצאתי למקמו בחלק התחתון של המתחם. אשר לגובה הקנס- מצאתי להתחשב בנסיבותיו ובמצבם הכלכלי הקשה של הוריו, על אף שמדובר בעבירה בעלת מניע כלכלי, שברגיל, מצדיקה השתת קנס גבוה (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ, פסקה 49 והאסמכתאות המובאות שם (15.2.2016)).

21. אני גוזרת, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **57 חודשי מאסר** בניכוי ימי מעצרו 14.7.22 - 28.9.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יעבור עבירת סם מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יעבור עבירת סם מסוג עוון או איומים במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. קנס בסך 10.000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרים תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.23.
- ה. פיצוי למתלוננת (אישום שני) בסך 2,500 ₪ שישולם עד ליום 20.9.23.
- א. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.10.23 בבית מעצר הדרים. לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערביות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד. צו עיכוב יציאה מהארץ יותר על כנו.

הסמים - להשמדה. צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אב תשפ"ג, 10 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.